

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 258/2017-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12, čl. 35 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 So 89/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12, čl. 35 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 So 89/2015.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka nesúhlasila s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Sd 49/2015-19 z 2. augusta 2015, ktorým preskúmal rozhodnutie Sociálnej poisťovne o nepriznaní predčasného starobného dôchodku. Proti rozhodnutiu podala odvolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol tak, že rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správne. Sťažovateľka považuje postup najvyššieho súdu za neefektívny, pretože za viac ako 6 mesiacov neurobil žiaden úkon. Ďalej namieta nesprávny postup a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ako aj krajského súdu a najvyššieho súdu, ktoré nedostatočne preskúmali rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ktoré považuje za nezákonné a protiústavné. Podstatou jej sťažnosti je nespokojnosť s výškou dôchodku.

3. V závere svojej sťažnosti sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje vo veci vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie označených základných práv a práv najvyšším súdom a prizná jej spravodlivé zadosťučinenie vo výške 5 000 eur.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

9. Z hľadiska predbežného prerokovania sťažnosti je podstatný najmä § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť

len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

10. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že text uvedený mimo petitu pokladá za súčasť odôvodnenia sťažnosti, ktorý nemôže doplniť petit (I. ÚS 316/09, I. ÚS 8/2011, II. ÚS 103/08, II. ÚS 154/09, III. ÚS 235/05, IV. ÚS 174/2011).

11. V odôvodnení sťažnosti doručenej ústavnému súdu 8. septembra 2016 sťažovateľka namieta postup konajúcich súdov, ako aj nesprávnosť ich rozhodnutia, ktorými preskúmavali rozhodnutie Sociálnej poisťovne, avšak namietaný postup bližšie nekonkretizuje. V petite sťažnosti nie je označený konkrétny porušovateľ a navyše je nesprávne označené konanie (1K. 2Sd/49/2015-19), v ktorom malo dôjsť k porušeniu ňou označených práv. Sťažnosť ako celok pôsobí zmätočne a nezrozumiteľne, pričom pre ústavný súd bolo problematické jednoznačne ustáliť predmet sťažnostných námietok.

12. Sťažovateľka tiež k sťažnosti nepredložila splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom.

13. Ústavný súd sťažovateľku listom z 19. septembra 2016 vyzval, aby v lehote 15 dní predložila písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na jej zastupovanie pred ústavným súdom. Súčasne bola upozornená na možnosť (ak nesplní podmienky uvedené vo výzve) odmietnutia jej žiadosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Výzva jej bola doručená 22. septembra 2016.

14. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala 28. septembra 2016 v tejto veci Centru právnej pomoci Prešov (ďalej len „centrum“) žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. Centrum o jej žiadosti rozhodlo rozhodnutím sp. zn. 4N 12914/16-KaPO z 20. októbra 2016 tak, že zastavilo konanie

o nároku na poskytnutie právnej pomoci, pretože sťažovateľka nedoložila k žiadosti listinné doklady požadované centrom k jej osobným a majetkovým pomerom v stanovenej lehote.

15. Sťažovateľka 7. októbra 2016 doručila ústavnému súdu emailom žiadosť o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov podania, keďže požiadala centrum o ustanovenie právneho zástupcu. Zároveň uviedla, že v prípade vyhovenia jej žiadosti bude ústavný súd o tom bezodkladne informovať.

16. Sťažovateľka však výzvou požadované písomnosti uvedené v bode 13 ústavnému súdu dosiaľ nepredložila. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ani napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nesplnenia podmienok uvedených vo výzve môže byť jej sťažnosť odmietnutá, ústavnému súdu v stanovenej lehote nepredložila kvalifikované splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom.

17. V nadväznosti na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky v predložennom znení nemožno považovať za kvalifikovanú sťažnosť, ktorú by ústavný súd mohol prijať po jej predbežnom prerokovaní na ďalšie konanie. Neobsahuje jasný a zrozumiteľný petit ako východisko pre rozhodnutie ústavného súdu, čo je jednou zo všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pritom opakovane zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

18. Napokon aj pre nečinnosť sťažovateľky, ktorá nevykonala relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a k podaniu kvalifikovanej sťažnosti, rozhodol ústavný súd o odmietnutí jej sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu (m. m. I. ÚS 591/2012, I. ÚS 445/2012

a III. ÚS 768/2016). S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k namietanému porušeniu jej práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2017